Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

12. mai 2022*

Sisukord

Õiguslik raamistik . . . 3
Maailma Kaubandusorganisatsiooni õigus . . . 3
Liidu õigus . . . 4
Vaidluse taust . . . 6
Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus . . . 7
Poolte nõuded Euroopa Kohtus . . . 9
Apellatsioonkaebus . . . 10
Esimene väide . . . 10
Poolte argumendid . . . 10
Euroopa Kohtu hinnang . . . 11
Teine väide . . . 14
Poolte argumendid . . . 14
Euroopa Kohtu hinnang . . . 15
Kolmas väide . . . 17
Poolte argumendid . . . 17
Euroopa Kohtu hinnang . . . 18
Vastuapellatsioonkaebus . . . 20
Esimene väide . . . 20

* Kohtumenetluse keel: inglise

Poolte argumendid 20

Euroopa Kohtu hinnang 21

Teine väide 23

Poolte argumendid 23

Euroopa Kohtu hinnang 23

Kohtukulud 24

Apellatsioonkaebus – Dumping – Rakendusmäärus (EL) 2017/763 – Teatava Korea Vabariigist pärineva kerge termopaberi import – Lõplik dumpinguvastane tollimaks – Määrus (EL) 2016/1036 – Artiklid 6, 16 ja 18 – Tõend – Väljaspool dumpinguvastasele küsimustikule esitatud vastust esitatud teave – Dumpingu arvutamist mõjutav müügi kaalumine – Artikli 2 lõiked 1 ja 3 – Normaalväärtuse arvutamine – Arvutusmeetodite hierarhia – Artikli 3 lõiked 2 ja 3 – Kahju – Allalöömismarginaali arvutamine – Vastuapellatsioonkaebus – Artikli 2 lõige 11 – Dumpingu tegelik ulatus – Artikkel 18 – Dumpinguvastasele küsimustikule vastamisest vabastamine – Koostööst keeldumise puudumine

Kohtuasjas C-260/20 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 11. juunil 2020 esitatud apellatsioonkaebus,

Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland ja A. Demeneix, hiljem J.-F. Brakeland ja G. Luengo,

apellant,

teised menetlusosalised:

Hansol Paper Co. Ltd, asukoht Seoul (Lõuna-Korea), esindajad: *avocats* J.-F. Bellis, B. Servais ja V. Crochet,

hageja esimeses kohtuastmes,

European Thermal Paper Association (ETPA), asukoht Zürich (Šveits), esindajad: *advocaten* H. Hobbelen, B. Vleeshouwers ja K. Huyghebaert ning *abogado* J. Rivas

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president A. Prechal (ettekandja), kohtunikud J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl ja M. L. Arastey Sahún,

kohtujurist: P. Pikamäe,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 13. jaanuari 2022. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Euroopa Komisjon palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 2. aprilli 2020. aasta otsuse Hansol Paper *vs.* komisjon (T-383/17, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2020:139), millega Üldkohus tühistas komisjoni 2. mai 2017. aasta rakendusmääruse (EL) 2017/763, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatava Korea Vabariigist pärineva kerge termopaberi impordi suhtes ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2017, L 114, lk 3; edaspidi „vaidlusalune määrus“), Hansol Paper Co. Ltd (edaspidi „Hansol“) valmistatud tooteid puudutavas osas.

2 European Thermal Paper Association (ETPA) palub vastuapellatsioonkaebuses vaidlustatud kohtuotsus tühistada.

Õiguslik raamistik

Maailma Kaubandusorganisatsiooni õigus

3 Nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994) (EÜT 1994, L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80), kiitis Euroopa Liidu Nõukogu heaks Marrakechis 15. aprillil 1994 alla kirjutatud Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu ning selle lepingu lisades 1, 2 ja 3 olevad kokkulepped, mille hulgas on 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise leping (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189; edaspidi „dumpinguvastane leping“).

4 Dumpinguvastase lepingu artiklis 2 „Dumpingu tuvastamine“ on ette nähtud:

„2.1 Käesolevas lepingus tuleb dumpinguks lugeda tootega kauplemist teise maa kaubanduses tema harilikust väärtusest madalama hinnaga, kui selle ühelt maalt teise eksporditud toote ekspordihind on madalam kui eksportijamaal tarbimiseks ettenähtud samasuguse toote võrreldav hind tavapärases kaubandustegevuses.

2.2 Juhul kui eksportijamaa siseturul samasugust toodet tavapärase kaubandustegevuse käigus ei müüda või kui selline müük eksportijamaa siseturul valitseva eriolukorra või vähese läbimüügi tõttu korrektset võrdlust ei võimalda, võrreldakse toote hinda dumpingumäära tuvastamiseks samasuguse toote võrreldava hinnaga eksportimisel sobivasse kolmandasse riiki, eeldades selle hinna tüüpilisust, või omahinnaga päritolumaal, liites põhjendatud summa haldus-, müügi- ja üldkulude ning kasumi katteks.

[…]“.

Liidu õigus

5 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21; edaspidi „alusmäärus“), artiklis 1 on ette nähtud:

„1. Dumpinguvastast tollimaksu võib kehtestada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine liidus tekitab kahju.

2. Toodet käsitletakse dumpingtootena, kui selle hind liitu eksportimisel on väiksem kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi kindlaksmääratud samasuguse toote võrreldav hind.

[…]“.

6 Selle määruse artiklis 2 „Dumpingu kindlaksmääramine“ on ette nähtud:

„1. Normaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärases kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad.

Kui ekspordiriigi eksportija ei tooda ega müü vaatlusalust toodet, võib normaalväärtuse kehtestada teiste müüjate või tootjate hindade alusel.

[…]

2. Sisetarbimiseks ettenähtud samasuguse toote müüki kasutatakse normaalväärtuse määramisel tavaliselt siis, kui kõnealuse müügi maht moodustab vähemalt 5% liitu suunatud vaatlusaluse toote müügi mahust. Väiksemat müügimahtu võib kasutada juhul, kui näiteks nõutavaid hindu käsitletakse asjaomase turu suhtes tüüpilisena.

3. Kui tavapärase kaubandustegevuse käigus toimuv samasuguse toote müük puudub või on ebapiisav või kui erilise turuolukorra tõttu ei ole võimalik seda nõuetekohaselt võrrelda, arvutatakse samasuguse toote normaalväärtus päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, või tavapärase kaubandustegevuse käigus asjakohase kolmanda riigi suhtes kohaldatavate ekspordihindade alusel, tingimusel et kõnealused hinnad on tüüpilised.

[…]

9. Kui ekspordihind puudub või kui ekspordihind ei tundu eksportija ja importija või kolmanda isiku vahelise koostöö- või kompensatsioonilepingu põhjal usaldusväärne, siis võib ekspordihinna arvutamisel tugineda hinnale, millega importtooteid esimest korda sõltumatule ostjale edasi müüakse, või mis tahes põhjendatud alusele juhul, kui tooteid ei müüda sõltumatule ostjale või kui need ei ole müügi ajal samasuguses korras nagu importimise ajal.

[…]

11. Vastavalt asjakohastele õiglast võrdlust reguleerivatele sätetele määratakse dumpingumarginaalide olemasolu uurimisperioodi jooksul harilikult kindlaks kõigi liitu suunatud ekspordi tehingute kaalutud keskmise normaalväärtuse võrdlemisel nende tehingute kaalutud keskmiste hindadega või normaalväärtuste ja liitu suunatud ekspordi üksikute hindade tehingupõhisel võrdlemisel. Kaalutud keskmise põhjal määratud normaalväärtust võib siiski võrrelda kõigi liitu suunatud ekspordi üksiktehingute hindadega, kui ekspordihindade struktuuris esinevad olulised erinevused seoses eri ostjate, piirkondade või ajavahemikega ning kui käesoleva lõike esimeses lauses märgitud meetodid ei kajasta täiel määral kasutatava dumpingu tegelikku ulatust. Käesolev lõige ei välista artikli 17 kohase väljavõttelise uuringu kasutamist.“

7 Määruse artiklis 3 „Kahju tuvastamine“ on sätestatud:

„1. Kui ei ole kindlaks määratud teisiti, siis tähendab mõiste „kahju“ käesoleva määruse kohaselt liidu tootmisharule tekitatud olulist kahju, liidu tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või liidu tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ning seda tõlgendatakse käesolevas artiklis ettenähtud korras.

2. Kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ning selle raames uuritakse objektiivselt:

a) dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele liidu turul ja

b) kõnealuse impordi edaspidist mõju liidu tootmisharule.

3. Dumpinguhinnaga impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga import on absoluutnäitajate poolest või liidu tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Dumpinguhinnaga impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes liidu tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.“

8 Sama määruse artiklis 6 „Uurimine“ on sätestatud:

„1. Pärast menetluse algatamist alustab komisjon koostöös liikmesriikidega uurimist liidu tasandil. Selline uurimine hõlmab nii dumpingut kui kahju ning neid uuritakse ühel ajal.

Et uurimistulemused oleksid representatiivsed, valitakse dumpingu puhul uurimisperioodiks tavaliselt vähemalt kuue kuu pikkune menetluse algatamisele vahetult eelnev ajavahemik.

[…]

2. Asjaosalistele, kes said dumpinguvastase uurimisega seotud küsimustikud, antakse vastamiseks aega vähemalt 30 päeva. […]

[…]

8. Välja arvatud artiklis 18 sätestatud asjaolude puhul, tuleb uurimise käigus võimaluse piires veenduda, et huvitatud poolte esitatud informatsioon, mille põhjal tehakse järeldused, on täpne.“

[…]“.

9 Alusmääruse artiklis 16 „Kontrollkäigud“ on ette nähtud:

„1. Komisjon korraldab kontrollkäike, kui ta peab seda vajalikuks, et uurida importijate, eksportijate, hulgimüüjate, vahendajate, tootjate, kaubandusettevõtete ühenduste ja organisatsioonide dokumente ning kontrollida dumpingu ja kahju kohta esitatud teabe õigsust. Nõuetekohase ja õigeaegse vastuse puudumise korral võib komisjon kontrollkäigu ära jätta.

[…]“.

10 Määruse artiklis 18 „Koostööst keeldumine“ on sätestatud:

„1. Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet käesolevas määruses ettenähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui ka positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kättesaadavate faktide põhjal.

Kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat teavet, siis jäetakse selline teave arvesse võtmata ning võidakse toetuda kasutamiseks kättesaadavatele faktidele.

Huvitatud isikutele tehakse koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks.

[…]

3. Huvitatud isiku esitatud teavet võetakse siiski arvesse ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, kui teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.

[…]“.

Vaidluse taust

11 Vaidluse taust on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–22 ja selle võib kokku võtta järgmiselt.

12 Hansol on Lõuna-Koreas asutatud äriühing, kes toodab ja ekspordib kerget termopaberit, eelkõige Euroopa Liitu.

13 ETPA – mittetulundusühendus, kes esindab kerge termopaberi Euroopa tootjate huve – esitatud kaebuse alusel algatas komisjon 18. veebruaril 2016 dumpinguvastase uurimise, mis puudutas järgmise toote importi: kerge termopaber kaaluga 65 g/m^2 või vähem; 20 cm laiustes või laiemates rullides, rulli kaaluga (koos paberiga) 50 kg või rohkem ja rulli läbimõõduga (koos paberiga) 40 cm või rohkem (edaspidi „suured rullid“); aluskihiga ühel või mõlemal pool või ilma aluskihita; kaetud ühelt või mõlemalt poolt soojustundliku ainega (segu värvist ja ilmutist, mis reageerib soojusele ja moodustab kujutise); mis on kattekihiga või ilma selleta ja pärit Korea Vabariigist ning kuulub nelja erineva CN-koodi alla (edaspidi „vaatlusalune toode“).

14 Uurimisperioodil 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015 müüs Hansol liidus vaatlusaluse toote sõltumatutele klientidele ning seotud vahendajale Hansol Europe BV ja neljale seotud töötlejale: Schades Ltd, Schades Nordic A/S, Heipa technische Papiere GmbH (edaspidi „Heipa“) ja R+S Group GmbH (edaspidi „R+S“). Seotud töötlejad tegelesid muu hulgas vaatlusaluse toote ümbertöötlemisega väikesteks rullideks, mida müüdi liidus sõltumatutele või seotud klientidele.

15 Dumpinguvastases uurimises tegi koostööd veel üks Korea eksportiv tootja Hansol Artone Co. Ltd (edaspidi „Artone“), kes oli Hansoliga seotud.

16 Pärast seda, kui Hansol oli saanud vaatlusaluse toote eksportivatele tootjatele ette nähtud dumpinguvastase küsimustiku, taotles Hansol 19. veebruaril 2016, et Schades Nordic, Heipa ja R+S vabastataks selle küsimustiku täitmise kohustusest, võttes arvesse seda, et need äriühingud ei müünud vaatlusalust toodet liidus asuvatele sõltumatutele klientidele või müüsid seda piiratud koguses.

17 23. veebruaril 2016 rahuldas komisjon selle taotluse, jättes endale õiguse esitada täiendavaid päringuid või teabenõudeid.

18 Olles uurinud teatavat Hansoli esitatud teavet, otsustas komisjon 7. märtsil 2016, et Schades Nordic, Heipa ja R+S peavad vastama dumpinguvastase küsimustiku teatud osadele.

19 Schadese tegevuskohas toimunud kontrollkäigu tulemusel teatas komisjon 21. märtsil 2016 Hansolile, et 7. märtsi 2016. aasta teabenõuded olid nüüdsest piiratud Schadesega.

20 Komisjon kinnitas 15. aprillil 2016, et on kätte saanud Hansoli, Artone, Hansol Europe'i ja Schadese vastused dumpinguvastastele küsimustikele. Ajavahemikul 15. juunist kuni 26. augustini 2016 tegi komisjon kontrollkäigud nende äriühingute tegevuskohtadesse.

21 Komisjon võttis 16. novembril 2016 vastu rakendusmääruse (EL) 2016/2005, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatava Korea Vabariigist pärit kerge termopaberi impordi suhtes (ELT 2016, L 310, lk 1).

22 Ajavahemikus 17. novembrist 2016 kuni 23. märtsini 2017 esitas Hansol oma märkused teabedokumentide kohta, milles olid ära toodud komisjoni esialgsed ja lõplikud järeldused.

23 Komisjon võttis 2. mail 2017 vastu vaidlusaluse määruse, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks vaatlusaluse toote impordi suhtes kindlas summas 104,46 eurot netotonni kohta.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

24 Hansol esitas 20. juunil 2017 Üldkohtu kantseleisse vaidlusaluse määruse peale tühistamishagi.

25 Oma hagi põhjendamiseks esitas Hansol viis väidet. Apellatsioonkaebuses ja vastuapellatsioonkaebuses esitatud väidete hindamisel on asjakohased üksnes esimese väite teise osa esimene etteheide, teise väite esimene osa, neljas väide ning viienda väite teine ja kolmas osa.

26 27. novembri 2017. aasta määrusega lubas Üldkohtu seitsmenda koja president ETPA-l komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astuda.

27 Vaidlustatud kohtuotsusega tühistas Üldkohus vaidlusaluse määruse. Esimese väite teises osas, mis puudutab alusmääruse artikli 2 lõike 11 rikkumist, vaidlustas Hansol vaatlusaluse toote dumpingumarginaali arvutuse. Ta väitis sisuliselt, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta kaalus müüki liidus sõltumatutele klientidele võrreldes müügiga seotud töötlejatele, mis oli vastavalt hinnatud 15–25% kogumüügist esimese puhul ning 75–85% kogumüügist teise puhul. Komisjon jättis arvesse võtmata kogused, mida müüs sõltumatutele klientidele Schades Nordic.

28 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 84–87 ja 92 esitatud põhjustel tuvastas Üldkohus väidetava kaalumisvea. Üldkohus leidis, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 2 lõiget 11, kuna tema arvutused ei kajasta Hansoli dumpingu tegelikku ulatust.

29 Teise väite esimeses osas väitis Hansol, et kaalumisvea tõttu kajastas komisjoni poolt vaidlusaluses määruses kehtestatud lõplik dumpinguvastane tollimaks 104,46 eurot netotonni kohta kõrgemat dumpingutaset kui see, mis tuvastati uurimise käigus. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 100–106 nõustus Üldkohus selle väiteosaga põhjendusel, et lõplik tollimaks määrati kindlaks varem tuvastatud kaalumisvea põhjal.

30 Neljas väide käsitles alusmääruse artikli 2 lõike 1 rikkumist. Hansol väitis, et komisjon arvutas selle määruse artikli 2 lõikes 3 ette nähtud normaalväärtuse valesti. Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 152–158 nõustus Üldkohus selle väitega. Üldkohus tõdes sisuliselt, et vaatamata sellele, et Artone ei müünud oma siseturul kahte liiki tooteid ja et komisjon kinnitas, et neist ühe tooteliigi puhul oli Hansoli omamaine müük tüüpiline, otsustas komisjon arvutada nende kahe tooteliigi puhul normaalväärtuse alusmääruse artikli 2 lõike 3 alusel. Üldkohus leidis, et Artone normaalväärtuse selline kindlaksmääramine on vastuolus alusmääruse artikli 2 lõikega 1, mis näeb ette, et kui eksportija ei müü samasugust toodet, määratakse normaalväärtus kindlaks teiste müüjate või tootjate hindade põhjal, mitte aga ei arvutata seda asjaomase äriühingu tootmiskulude põhjal. Ta lükkas tagasi komisjoni argumendid, mis põhinesid asjaoludel, et Hansoli ja Artone hinnastruktuuris või müügihindades esinesid olulised erinevused, põhjusel et need ei kuulu erandite hulka meetodist, mille kohaselt määratakse normaalväärtus tegelike hindade alusel. Seetõttu järeldas ta, et komisjon rikkus Artone normaalväärtuse kindlaksmääramisel alusmääruse artikli 2 lõiget 1.

31 Viienda väite teises osas, mille kohaselt on rikutud alusmääruse artikli 3 lõikeid 1–3 ja 5–8, liidu kohtute praktikat, WTO otsuseid, komisjoni varasemat otsustuspraktikat ning õiglase võrdluse põhimõtet ja võrdse kohtlemise põhimõtet, vaidlustas Hansol kahjumarginaali kindlaksmääramise. Hansol heitis komisjonile eelkõige ette, et viimane hindas kahju, kohaldades analoogia alusel alusmääruse artikli 2 lõiget 9 ja arvutades kunstlikult suurte rullide ekspordihinna, selle asemel et tugineda nende rullide lõplikele hindadele, mida tegelikult kohaldati müügi korral sõltumatutele klientidele.

32 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 197–205 tuvastas Üldkohus kahjumarginaali arvutamisel tehtud vea ning nõustus viienda väite teise osaga. Ta leidis sisuliselt, et komisjon tegi vea, kui ta hindas kahju olemasolu, arvutades ekspordihinna, millega Schades vaatlusalust toodet sõltumatutele klientidele edasi müüs, arvates maha eelkõige müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumi, et jõuda selle hüpoteetilise kulud-kindlustus-vedu-müügihinnani (edaspidi „CIF-hind“) liidu piiril, selle asemel, et kasutada müügihindu, mida tegelikult kohaldati selle edasimüügi tulemusel, ja arvata maha üksnes müügiga kaasnenud kulud. Kohus leidis, et vaatlusaluse toote edasimüük Schadese poolt sõltumatutele klientidele ei puudutanud väikeste rullide müüki, vaid

vaatlusalust toodet ennast. Ta järeldas sellest, et just see toode konkureeris liidu tootmisharu samasuguse tootega ja põhjustas sellele tootmisharule kahju, mistõttu kahju arvutamisel arvesse võetav „võrdluspunkt“ ei olnud mitte liidu piiril, vaid Schadese sõltumatute klientide tasandil.

33 Lõpuks, viienda väite kolmanda osa raames, mis käsitles alusmääruse artikli 3 lõigete 2, 3 ja 6 rikkumist, leidis Hansol, et selle väite teises osas ja esimese väite teises osas väidetud vead moonutasid ka hindade allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaali arvutamist.

34 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 208–213 leidis Üldkohus, et kaalumisviga mõjutas ka hindade allalöömise arvutamist, kuna komisjon kasutas sama osakaalu viimati nimetatud arvutuse jaoks. Kuna Üldkohus ei saanud välistada, et see viga koos kahjumarginaali arvutamisel tehtud veaga mõjutab ka hindade allalöömise analüüsi ja liidu tootmisharu samasugustele toodetele dumpinguhinnaga impordi avaldatava mõju analüüsi, otsustas Üldkohus viienda väite kolmanda osaga nõustuda.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

35 Apellatsioonkaebuses palub komisjon Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus, jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi rahuldamata ja mõista kohtukulud välja Hansolilt ning

– teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse ning otsustada esimese kohtuastme ja apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

36 ETPA esitab samad nõuded nagu komisjon.

37 Hansol palub Euroopa Kohtul:

– jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;

– mõista apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt ja

– mõista apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulud välja ETPA-lt.

38 ETPA palub vastuapellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus, jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi rahuldamata ja mõista kohtukulud välja Hansolilt;

– teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse ning otsustada esimese kohtuastme ja apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulude kandmine edaspidi.

39 Hansol palub Euroopa Kohtul:

– jätta vastuapellatsioonkaebus rahuldamata ja

– mõista kohtukulud välja ETPA-lt.

Apellatsioonkaebus

40 Komisjon, keda toetab ETPA, esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kolm väidet. Esimese väite kohaselt on moonutatud tõendeid ja valesti tõlgendatud õiguslikku raamistikku, mida kohaldatakse andmetele, millele komisjon võis tugineda ekspordihinna arvutamisel. Teine väide käsitleb alusmääruse artikli 2 lõigete 1 ja 3 väära tõlgendamist normaalväärtuse kindlaksmääramisel juhul, kui müüki siseturul ei toimu. Kolmanda väite kohaselt on valesti tõlgendatud alusmääruse artiklit 3 allalöömismarginaali kindlaksmääramisel liitu eksportimise korral seotud üksuste vahendusel.

Esimene väide

Poolte argumendid

41 Komisjon väidab, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 84–87, 92 ja 100–106 hindas Üldkohus valesti tõendeid, mis olid vajalikud ekspordihinna arvutamiseks vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 9.

42 Esimese võimalusena leiab komisjon, et Üldkohus moonutas tõendeid, kui ta asus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 85 ja 86 seisukohale, et haldusmenetluses esitatud tõenditest nähtub, et vähemalt üks teine seotud töötleja, nimelt Schades Nordic, müüs edasi teatava koguse vaatlusalust toodet, mis oli ostetud Hansolilt. Nimelt ei vastanud Schades Nordic komisjoni sõnul dumpinguvastasele küsimustikule ning menetluse käigus ei tehtud tema tegevuskohtades kontrollkäiku, mistõttu ei saanud asuda seisukohale, et viimase müügi kohta esitati selle menetluse käigus tõendeid.

43 Teise võimalusena väidab komisjon, et Üldkohus on vääralt tõlgendanud tõendamisel kohaldatavaid õigusnorme. Lisaks asendas Üldkohus õigusvastaselt komisjoni hinnangu enda omaga.

44 Esiteks leiab komisjon, et otsustades, et ta oleks pidanud arvesse võtma Schades Nordicu andmeid, kohustas Üldkohus teda võtma arvesse andmeid, mis ei pärine alusmääruse kohaselt korraldatud kogumise ja kontrollimise menetlusest. Ta leiab, et objektiivsete ja täpsete järelduste tegemiseks on ta kohustatud teatud tähtaja jooksul koguma dumpinguvastaste küsimustike vastuste abil uuritavate äriühingute andmeid, mille tõelevastavust kontrollitakse. Alusmääruse ja WTO õigusega on vastuolus see, kui komisjon võtab arvesse andmeid, mida huvitatud isik ei esitanud dumpinguvastase küsimustiku vastuseks ja mida ei ole kontrollitud. Need kaalutlused kehtivad seda enam käesolevas asjas, kuna Schades Nordicu andmed edastati komisjonile andmete avalikustamata jätmise taotluse raames, mistõttu ei kuulunud need uurimistoimikusse, millega teistel huvitatud isikutel oli võimalik tutvuda.

45 Teiseks leiab komisjon, et Üldkohtu arutluskäik on vastuoluline. Üldkohus asus seisukohale, et Schadese müük oli tüüpiline kõigile seotud töötlejatele müügi puhul, ja leidis, et komisjon pidi arvesse võtma seotud töötlejate individuaalseid andmeid. Kuna vaidlustatud kohtuotsus ei sisaldanud ühtegi järeldust, mis lükkaks ümber komisjoni hinnangu, mille kohaselt olid Schadese andmed tüüpilised müügi puhul kolmele muule seotud töötlejale ekspordihinna arvutamiseks alusmääruse artikli 2 lõike 9 alusel, rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta kohustas komisjoni tuginema andmetele, mida ei ole kontrollitud, sest neid ei esitanud Schades Nordic.

46 Hansol leiab, et esimene väide tuleb ilmselge vastuvõetamatuse tõttu või teise võimalusena ilmselge põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

47 Mis puudutab etteheidet, milles komisjon väidab, et Üldkohus tugines tõendamisel kohaldatavate õigusnormide väärale tõlgendusele, siis tuleb meenutada, et alusmääruse kohaselt on komisjoni kui uurimisasutuse ülesanne tõendada dumpingu, kahju ning põhjusliku seose olemasolu dumpinguhinnaga impordi ja kahju vahel. Need asjaolud tuleb kindlaks teha objektiivselt usaldusväärse uurimise tulemusel. Selle määruse ükski säte ei anna siiski komisjonile õigust kohustada huvitatud isikuid uurimises osalema või teavet esitama (vt selle kohta 14. detsembri 2017. aasta kohtuotsus EBMA *vs.* Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 54).

48 Nagu nähtub alusmääruse artiklite 6, 16 ja 18 koostoimest, peab komisjon dumpingu ja kahju olemasolu uurimise puhul esmajärjekorras püüdma saada asjakohast teavet huvitatud isikute vabatahtliku koostöö alusel. Selleks edastab ta selle määruse artikli 6 lõike 2 alusel neile dumpinguvastased küsimustikud. Nende küsimustike vastused kujutavad endast komisjonile olulist teabeallikat. Nimetatud määruse artikli 6 lõike 8 kohaselt kontrollib ta võimaluse korral saadud teavet enne, kui ta nende põhjal oma järeldused teeb. Selle kohustuse täitmiseks on komisjonil võimalus teha sama määruse artikli 16 alusel kontrollkäike.

49 Sellest tuleneb, et huvitatud isikute vabatahtliku koostöö korral on dumpinguvastased küsimustikud komisjoni eelistatud vahend dumpinguvastaste uurimiste läbiviimiseks. Ainult siis, kui huvitatud isik ei tee dumpinguvastases uurimises koostööd, keeldudes võimaldamast tutvuda vajaliku teabega või jättes selle esitamata ettenähtud tähtaja jooksul või takistades märkimisväärselt uurimist, võib komisjon alusmääruse artikli 18 alusel teha oma järeldused kättesaadavate faktide põhjal.

50 Alusmääruse sätete sõnastusest ei nähtu siiski, et kui huvitatud isik teeb uurimises koostööd ja esitab teavet väljaspool dumpinguvastase küsimustiku vastust, on komisjon kohustatud jätma selle teabe tähelepanuta. Nende sätete selline tõlgendamine on pealegi vastuolus nii komisjoni kohustusega analüüsida nõuetekohase hoolsusega kogu tema käsutuses olevat teavet (vt selle kohta 22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punktid 32 ja 36) kui ka alusmääruse eesmärgiga tuvastada dumping ja kahju objektiivselt, et kehtestada sobiv dumpinguvastane tollimaks.

51 Järelikult ei saa komisjon dumpinguvastase menetluse käigus jätta välja teavet, mille on esitanud huvitatud isik, kes teeb temaga koostööd, üksnes sel põhjusel, et see edastati väljaspool dumpinguvastase küsimustiku vastust.

52 Käesolevas asjas nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktis 85 Üldkohtu tuvastatud faktilistest asjaoludest, et Hansol tegi uurimisel koostööd ja esitas komisjonile teavet vaatlusaluse toote Schades Nordicu edasimüügi kohta.

53 Käesoleva kohtuotsuse punktides 50 ja 51 esitatud kaalutlusi arvestades ei saa asjaolu, et Schades Nordicu vaatlusaluse toote edasimüüki puudutava teabe esitas Hansol väljaspool dumpinguvastast küsimustikku, vabastada komisjoni selle teabe asjakohasuse hindamisest ja selle kontrollimisest.

54 Samuti ei vabasta see, kui teatavad huvitatud isikud vabastatakse kohustusest vastata dumpinguvastasele küsimustikule, komisjoni kohustusest hinnata ja kontrollida teavet, mis on saadud väljaspool küsimustikule antud vastuseid, kuna nende erandite tegemine ei vabasta komisjoni tema kohustusest viia uurimine läbi hoolsalt.

55 Vastupidi komisjoni väidetele ei sea see tõlgendus ohtu uurimise erapooletust põhjusel, et asjaomast teavet ei edastatud kõikidele teistele huvitatud isikutele, et tagada nende menetlusõiguste kaitse. Komisjon ei saa nimelt põhjendada oma hooletust asjakohase teabe arvesse võtmisel sellega, et ta tugineb ohule, et rikutakse teiste huvitatud poolte menetlusõigusi, mille ta pidi tagama vaidlusaluse määruse vastuvõtmisega päädinud menetluses.

56 Lõpuks, mis puudutab etteheiteid, et Üldkohus moonutas tõendeid ja asendas õigusvastaselt komisjoni hinnangu enda omaga, kui ta leidis, et Schades Nordicu edasimüüki puudutavad andmed olid asjakohased tõendid, kuigi komisjon ei kontrollinud neid, siis tuleb märkida järgmist.

57 ELTL artiklis 263 kehtestatud seaduslikkuse kontroll eeldab, et Üldkohus kontrollib nii õiguslikult kui ka faktiliselt argumente, mille hageja esitas vaidlustatud akti vastu, ja et ta on pädev tõendeid hindama ja akti tühistama (vt selle kohta 10. juuli 2014. aasta kohtuotsus Telefónica ja Telefónica de España *vs.* komisjon, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, punkt 53).

58 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast ilmneb, et liidu institutsioonidel on ühise kaubanduspoliitika ja iseäranis kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas nende majanduslike ja poliitiliste olukordade keerulisuse tõttu, mida nad peavad analüüsima, ulatuslik kaalutlusõigus, mistõttu selle ulatusliku kaalutlusõiguse kohtulik kontroll peab piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, faktiliste asjaolude sisulist paikapidavust, ilmse hindamisvea puudumist ja võimu kuritarvitamise puudumist (vt selle kohta 20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punktid 35 ja 36 ning seal viidatud kohtupraktika).

59 Lisaks nähtub veel Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et Üldkohtu kontroll tõendite üle, millele liidu institutsioonid on oma järelduste tegemisel tuginenud, ei kujuta endast faktiliste asjaolude uut hindamist, mis asendaks nende institutsioonide hinnangu. See kontroll ei piira nende institutsioonide ulatuslikku kaalutlusõigust kaubanduspoliitika valdkonnas, vaid toob üksnes ilmsiks, kas need tõendid võivad toetada nende tehtud järeldusi. Seega ei pea Üldkohus mitte ainult kontrollima esitatud tõendite sisulist õigsust, usaldusväärsust ja sidusust, vaid ka seda, kas kogutud tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ja kas kõnealused tõendid võivad toetada järeldusi, mis nende pinnalt on tehtud (20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

60 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 84 märkis Üldkohus, et komisjoni kasutatud kaalumine, mis põhineb vaatlusaluse toote liitu suunatud kogumüügi võrdlusel ühelt poolt otsese ja kaudse müügiga sõltumatutele klientidele ning teiselt poolt müügiga seotud töötlejatele väikesteks rullideks töötlemiseks, mõjutas Hansoli kasutatud dumpingumarginaali arvutamist, kuna otsese ja kaudse müügi puhul oli vaatlusaluse toote puhul dumping tunduvalt väiksem kui müügi puhul seotud töötlejatele väikesteks rullideks töötlemiseks. Seejärel leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 85–86 sisuliselt, et kuigi komisjonil olid andmed vaatlusaluste toodete mahu kohta, mille Schades Nordic ostis Hansolilt ja müüs edasi sõltumatutele klientidele, leidis ta siiski, et see müük, nagu Heipa ja R+S-i müük, toimus tervikuna vaatlusaluse toote töötlemiseks väikesteks rullideks. Lõpuks järeldas Üldkohus selle põhjal, et komisjon ei võtnud arvesse

Schades Nordicu andmeid, et see institutsioon on Schadese andmete alusel dumpingumarginaali arvutamisel omistanud liiga suure osakaalu müügile seotud töötlejatele väikesteks rullideks töötlemiseks, suurendades seeläbi Hansoli tegelikku dumpingut. Kuna komisjoni arvutused ei kajasta Hansoli dumpingu tegelikku ulatust, leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 87, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 2 lõiget 11.

61 Nii toimides teostas Üldkohus seaduslikkuse kontrolli, mida ta peab tegema ELTL artikli 263 alusel, kontrollides, kas komisjon võttis arvesse kõiki asjakohaseid andmeid vaatlusaluse toote edasimüümise kohta seotud töötlejate poolt ja kas sel viisil arvesse võetud andmed võimaldasid sellel institutsioonil Hansoli dumpingu ulatuse piisavalt usaldusväärselt kindlaks teha.

62 Asjaolu, et Üldkohus ei kontrollinud andmeid, mis puudutavad Schades Nordicu vaatlusaluse toote müüki sõltumatutele klientidele, ei tähenda, et kohus moonutas tõendeid või asendas komisjoni hinnangu enda omaga. Kuna need andmed esitati komisjonile uurimismenetluses nõuetekohaselt, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 52–55, ning kuna need olid dumpingu arvutamisel *a priori* asjakohased, oleks komisjon nimelt pidanud neid arvesse võtma ja neid kontrollima. Üldkohtu kontroll puudutas seda, millised tagajärjed olid nende andmete arvesse võtmata ja kontrollimata jätmisel kasutatud dumpingu kohta komisjoni antud hinnangute kehtivusele. Asjaolu, et neid andmeid arvestades oli vähemalt võimalik, et komisjon omistas liiga suure osakaalu müügile seotud töötlejatele väikesteks rullideks töötlemiseks, suurendades seeläbi Hansoli tegelikku dumpingut, oli piisav, et seada kahtluse alla komisjoni hinnangu usaldusväärsus ja objektiivsus Hansoli dumpingu kohta.

63 Järelikult võis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 87 leida, et komisjoni arvutused ei kajastanud Hansoli dumpingu tegelikku ulatust. Seega ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta leidis sel põhjusel vaidlustatud kohtuotsuse punktides 87 ja 105, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 2 lõiget 11 ja artikli 9 lõike 4 teist lõiku. Seega võis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92 nõustuda esimeses kohtuastmes esitatud esimese väite teise osa esimese etteheitega ning vaidlustatud kohtuotsuse punktis 106 esimeses kohtuastmes esitatud teise väite esimese osaga.

64 Vastupidi sellele, mida väidab komisjon, ei sisalda see Üldkohtu hinnang vastuolu Schades Nordicu individuaalsete andmete arvessevõtmise ja Schadese andmete tüüpilisuse vahel. Nimelt, nagu nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 85 ja 86, otsustas komisjon kasutada Schadese andmeid dumpingumarginaali arvutamiseks Hansoli müügi puhul kolmele muule seotud töötlejale. Selle arvutuse tegemiseks leidis komisjon, et Schades oli ainus Hansoli kontserni seotud töötleja, kes müüs vaatlusaluse toote edasi sõltumatutele klientidele. Schades Nordicu andmed näitasid ometi, et viimane müüs samuti teatava koguse vaatlusalusest tootest edasi sõltumatutele klientidele. Arvestades asjaolu, et komisjon teadis, et Schades müüs teatud koguse vaatlusalusest tootest sõltumatutele klientidele töötlemata kujul edasi, leidis Üldkohus, et ta oleks pidanud seda olukorda kajastama toote müügi puhul teistele seotud töötlejatele. Selline arutluskäik ei ole vastuoluline. Schadese andmete tüüpilisus ei välista nimelt kuidagi seda, et nendel andmetel põhinevas arvutuses on tehtud vigu, kuna arvesse ei ole võetud kõiki selles suhtes asjakohaseid andmeid.

65 Kõigist eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb apellatsioonkaebuse esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide

Poolte argumendid

66 Komisjon, keda toetab ETPA, leiab, et Üldkohus rikkus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 152–158 õigusnormi, kui ta andis tõlgenduse, mis eristab absoluutselt alusmääruse artikli 2 lõike 1 teises lõigus osutatud olukorda, kus eksportija ei müü uurimise esemeks olevat toodet oma siseturul, ja sama määruse artikli 2 lõike 3 esimeses lõigus silmas peetud olukorda, kus toodet ei müüda tavapärase kaubandustegevuse käigus või on müük ebapiisav. Üldkohus leidis seega vääralt, et komisjon rikkus Artone normaalväärtuse arvutamisel alusmääruse artikli 2 lõiget 1.

67 Selline tõlgendus on vastuolus alusmääruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu sõnastusega, mis erinevates keeleversioonides näeb ette, et normaalväärtuse „võib“ kindlaks määrata selles lõigus kirjeldatud meetodi kohaselt. See säte ei näe ette kohustust, vaid võimaluse. ETPA sõnul kinnitab sellist tõlgendust selle sätte tekkelugu.

68 Alusmääruse artikli 2 tõlgendus, mille Üldkohus andis, ei ole kooskõlas dumpinguvastase lepingu artikliga 2.2, milles on ette nähtud, et kui siseturul müüki ei toimu, võib normaalväärtuse kindlaksmääramisel kasutada üksnes kahte meetodit: normaalväärtus arvutatakse tootmiskulude alusel – käesolevas asjas komisjoni kasutatud meetod – või kasutatakse tüüpilist hinda eksportimisel sobivasse kolmandasse riiki.

69 Üldkohtu tõlgendus on komisjoni arvates vastuolus dumpinguvastase tollimaksu individuaalse laadiga, nagu see tuleneb eelkõige alusmääruse artikli 9 lõike 5 teisest lõigust, mille eesmärk on innustada normaalväärtuse kindlaksmääramisel eelistama eksportija enda andmeid teiste tootjate andmetele.

70 Komisjon leiab, et Üldkohtu tõlgendus piirab uurimisaluse äriühingu menetlusõiguste kaitset. See ettevõtja satub ebasoodsasse olukorda, kui uurimisasutus kasutab normaalväärtuse arvutamiseks teise eksportiva tootja andmeid. Sellises olukorras on sellel ettevõtjal võimalik tutvuda üksnes tema konkurendi esitatud andmete mittekonfidentsiaalse versiooniga.

71 Üldkohtu tõlgendus viib komisjoni sõnul selleni, et kunstlikult eristatakse olukorda, kus müüki ei toimunud, ja olukorda, kus müüki ei toimunud tavapärase kaubandustegevuse käigus. Need olukorrad aga kattuvad osaliselt. ETPA rõhutab, et ei ole õiguslikku vahet olukorral, mida iseloomustab müügi puudumine, ja olukorral, kus müük ekspordiriigis on ebapiisav.

72 Komisjon leiab, et 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), millele Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 152 viitas, ei ole käesolevas asjas asjakohane, kuna see kohtuotsus käsitleb üksnes mõiste „müük tavapärase kaubandustegevuse käigus“ määratlust alusmääruse artikli 2 lõike 3 tähenduses.

73 ETPA leiab, et alusmääruse artikli 2 lõike 1 esimene lõik käsitleb olukorda, mis erineb teises lõigus nimetatud olukorrast. Seega ei saa selle sätte esimese lõigu tõlgendust, mis tuleneb 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsusest nõukogu *vs.* Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245), sama sätte teisele lõigule kohaldada. ETPA lisab, et vastupidi sellele, mida märgib Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 157, ei ole Hansoli ja Artone erinevused kulustruktuuris ja müügihindades põhjus, miks komisjon ei määranud Artone normaalväärtust kindlaks viimase hindade alusel. Komisjon tuvastas vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 2, et Artone kahe toote müügimaht ei

olnud tüüpiline ning seetõttu kasutas ta selle määruse artikli 2 lõikes 3 ette nähtud meetodit. Komisjon põhjendas oma otsust kasutada teiste müüjate või tootjate hindade asemel tootmiskulusid erinevustega Artone ja Hansoli kulustruktuuris ja kohaldatud müügihindades.

74 Hansol leiab, et alusmääruse artiklis 2 osutatud normaalväärtuse kindlaksmääramise meetodite vahel on hierarhia. Alusmääruse artikli 2 lõike 1 mitmeks lõiguks jaotamisest nähtub, et normaalväärtuse aluseks peavad peamiselt olema omamaised hinnad. Asjaolu, et nende alajaotuste struktuuri kohaselt eelistatakse normaalväärtuse kindlaksmääramiseks eksportiva tootja omamaiseid hindu teiste müüjate või tootjate omamaistele hindadele, ei tähenda siiski, et arvestuslikku normaalväärtust tuleks eelistada omamaistel hindadel põhinevale normaalväärtusele. Selline tõlgendus oleks vastuolus Euroopa Kohtu hinnanguga 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsuses nõukogu *vs.* Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20), mille kohaselt normaalväärtuse kindlaksmääramine hindade alusel on reegel, samas kui arvestusliku normaalväärtuse arvutamine on erand.

75 Hansol leiab lisaks, et komisjoni arutluskäik on vastuolus tema varasema praktikaga ning et alusmääruse artikli 2 lõigetele 1 ja 3 Üldkohtu antud tõlgendus ei ole vastuolus dumpinguvastase lepinguga, mis ei sisalda alusmääruse artikli 2 lõike 1 teise lõiguga sarnast sätet, ega huvitatud isikute menetlusõiguste kaitsega.

Euroopa Kohtu hinnang

76 Toote normaalväärtuse kindlaksmääramine on üks põhietappe, mis peab võimaldama tuvastada võimaliku dumpingu olemasolu (22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 19, ja 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20).

77 Normaalväärtuse kindlaksmääramiseks näeb alusmääruse artikli 2 lõike 1 esimene lõik ette, et tavaliselt võetakse aluseks ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärases kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad. Selle sätte teises lõigus on täpsustatud, et kui ekspordiriigi eksportija ei tooda ega müü samasugust toodet, võib normaalväärtuse kindlaks määrata teiste müüjate või tootjate hindade alusel.

78 Alusmääruse artikli 2 lõikes 1 on seega kehtestatud üldpõhimõte, mille kohaselt põhineb normaalväärtus reeglina ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärase kaubandustegevuse käigus makstud või makstavatel hindadel (22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 19).

79 Seda üldpõhimõtet kohaldatakse normaalväärtuse kindlaksmääramisel esmajärjekorras. Nimelt, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 148 meelde tuletas, on Euroopa Kohus juba otsustanud, et nii alusmääruse artikli 2 lõike 1 esimese lõigu sõnastusest kui ka ülesehitusest tuleneb, et põhimõtteliselt tuleb normaalväärtuse arvutamisel esmajärjekorras arvesse võtta tavapärase kaubandustegevuse käigus tegelikult makstud või makstav hind (vt selle kohta 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika). Kuna alusmääruse artikli 2 lõike 1 teine lõik täpsustab selle üldpõhimõtte kohaldamist juhul, kui selle sätte esimese lõigu tingimused ei ole täidetud, tuleb seda tõlgendada ka nii, et seda kohaldatakse normaalväärtuse kindlaksmääramise meetodite suhtes esmajärjekorras.

80 Alusmääruse artikli 2 lõike 3 esimese lõigu kohaselt on sama määruse artikli 2 lõikes 1 sätestatud üldpõhimõtte kohaldamisest võimalik kõrvale kalduda vaid juhul, kui samasuguse toote müüki tavapärase kaubandustegevuse käigus ei toimu, kui selline müük on ebapiisav või kui siseturul valitseva eriolukorra tõttu ei võimalda selline müük korrektset võrdlust, ning arvutada normaalväärtus tootmiskulude alusel päritoluriigis, millele lisandub kulude ning kasumi põhjendatud summa, või tüüpiliste ekspordihindade alusel (vt selle kohta 1. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus nõukogu *vs.* Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).

81 Alusmääruse artikli 2 lõike 1 esimene ja teine lõik ning artikli 2 lõike 3 esimene lõik kehtestavad seega nendes sätetes ette nähtud normaalväärtuse kindlaksmääramise meetodite hierarhia. Sellest järeldub, et vastupidi komisjoni väidetule ei kattu nendes meetodites käsitletud olukorrad.

82 See tõlgendus ei ole vastuolus kohustusega tõlgendada alusmääruse artikli 2 lõikeid 1 ja 3 kooskõlas dumpinguvastase lepingu artikliga 2.2. On tõsi, et liidu sõlmitud rahvusvaheliste lepingute esimuslikkus liidu teisese õiguse aktide suhtes nõuab, et viimaseid tõlgendataks võimaluste piires kooskõlas nende lepingutega (20. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika). Kuid nagu märkis ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 108, ei sisalda dumpinguvastane leping sarnast sätet alusmääruse artikli 2 lõikega 1, mis ei käsitle dumpinguvastase lepingu artiklis 2.2 silmas peetud asjaolu, et müük puudub.

83 Lisaks, vastupidi sellele, mida väidab komisjon, ei kahjusta käesoleva kohtuotsuse punktides 78–81 esitatud tõlgendus eksportijate menetlusõigusi. Nimelt, kui normaalväärtus määratakse vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 1 teisele lõigule kindlaks teiste eksportijate või tootjate hindade alusel, saab need õigused tagada nende teiste eksportijate või tootjate andmete mittekonfidentsiaalsete kokkuvõtetega.

84 Lõpuks, mis puudutab ETPA etteheidet vaidlustatud kohtuotsuse punkti 157 kohta, siis tuleb meenutada, et nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 79 ja 80, on normaalväärtuse kindlaksmääramise meetodite kohaldamisest samasuguse toote müügi hinna alusel ekspordiriigi siseturul lubatud kõrvale kalduda vaid juhul, kui samasuguse toote müük ei toimu tavapärase kaubandustegevuse käigus, kui selline müük on ebapiisav või kui selline müük ei võimalda siseturul valitseva eriolukorra tõttu korrektset võrdlust. Ainult sellistel juhtudel võimaldab alusmääruse artikli 2 lõige 3 arvutada normaalväärtuse tootmiskulude alusel päritoluriigis või määrata see kindlaks ekspordihinna alusel. Seega ei teinud Üldkohus viga, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 157, et erinevused Artone ja Hansoli kulustruktuuris ja müügihindades ei kuulu erandi alla meetodist, mille kohaselt määratakse normaalväärtus kindlaks tegelike hindade alusel ekspordiriigi siseturul.

85 Järelikult ei rikkunud Üldkohus õigusnormi, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 152–158 sisuliselt, et alusmääruse artikli 2 lõikest 1 tuleneb, et kui eksportija ei müü samasugust toodet, määratakse normaalväärtus kindlaks teiste müüjate või tootjate hindade, mitte asjaomase äriühingu tootmiskulude alusel, ning et komisjon rikkus seda artiklit Artone vaatlusaluse toote liikide normaalväärtuse arvutamisel.

86 Apellatsioonkaebuse teine väide tuleb seega põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide

Poolte argumendid

87 Komisjon, keda toetab ETPA, väidab, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 196–205 ja 208–213 esitatud põhjendustes on rikutud õigusnormi. Üldkohus otsustas, et komisjon oli kahjumarginaali arvutamisel kohustatud seotud äriühingute poolt suurte rullide edasimüügiga seotud hinna allalöömise marginaali arvutama Schadese ja tema sõltumatute klientide vahel kokku lepitud müügihinna alusel, mitte – nagu tema tegi – kohaldades analoogia alusel alusmääruse artikli 2 lõiget 9, tuues tegelikud müügihinnad CIF-hinnani liidu piiril. Kuna aga allalöömismarginaali määratlus ja arvutusmeetod puudub, leiab komisjon, et see arvutus kuulub tema ulatusliku kaalutlusõiguse alla. Lisaks põhjendab tema arvutust alusmääruse artikli 3 lõige 3, mis näeb ette, et hindade olulise allalöömise olemasolu tuleb uurida „dumpinguhinnaga impordi“ tasandil, mitte selle hilisema liidu turul edasimüügi hinna tasandil. Üldkohus andis oma hinnangu ekslikult kaubanduspoliitika õiguse asemel konkurentsiõiguse alusel ning arvutas ekslikult ja diskrimineerival viisil dumpingusumma arvutamiseks kahju tuvastamisel arvesse võetust eraldiseisva ekspordihinna.

88 Hansol leiab, et Üldkohus ei teinud viga, kui ta otsustas, et komisjon kasutas vaidlusaluses määruses hindade allalöömismarginaali arvutamiseks vale meetodit.

89 Esiteks leiab Hansol, et alusmääruse artikli 2 lõike 9 analoogia alusel kohaldamine rikub ilmselgelt selle määruse artikli 3 lõiget 1, kuna neil sätetel on erinevad esemed.

90 Teiseks väidab Hansol, et WTO ja komisjoni praktikast tuleneb, et hindade olulise allalöömise olemasolu uurimiseks ei tule hindu võrrelda mitte „dumpinguhinnaga impordi“ tasandil, vaid samal kaubandustasandil, mis määratakse kindlaks klientide liigi põhjal. Allalöömismarginaali arvutamisel alusmääruse artikli 2 lõike 9 kohaldamine tähendaks käesolevas asjas aga selliste hindade võrdlemist, mis ei ole võrreldavad, kuna need ei sisalda samu hinnakomponente. Alusmääruse selle sätte kohaldamine viiks kohanduste tegemiseni turustusahelast varasemas etapis kui liidu müük.

91 Kolmandaks leiab Hansol, et dumpingu arvutamise meetodid ei ole võrreldavad kahju arvutamise meetodiga, seda on komisjon oma varasemas praktikas ka möönnud. Lisaks räägib see praktika ning 30. novembri 2011. aasta kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome“ ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu ja komisjon (T-107/08, EU:T:2011:704, punkt 63) ja 10. aprilli 2019. aasta kohtuotsus Jindal Saw ja Jindal Saw Italia *vs.* komisjon (T-301/16, EU:T:2019:234, punkt 187) vastu argumendile, et dumpinguhinnaga impordi mõju hindadele tuleb hinnata liidu piiril. Hansoli sõnul ei tule hindu võrrelda mitte liidu piiril, vaid esimesele sõltumatule kliendile müümise tasandil, sest just sel tasandil toimub konkurents liidus.

92 Neljandaks väidab Hansol, et müük liidus seotud üksuste vahendusel ja müük otse sõltumatutele klientidele on kaks erinevat olukorda, mida komisjon käsitles ühtemoodi, rikkudes võrdse kohtlemise põhimõtet.

93 Hansol leiab, et komisjoni etteheited vaidlustatud kohtuotsuse punkti 204 kohta on vastuvõetamatud, kuna need puudutavad faktilisi asjaolusid.

Euroopa Kohtu hinnang

94 Alusmääruse artikli 1 lõike 1 kohaselt on selleks, et kehtestada dumpingtoote suhtes dumpinguvastane tollimaks, oluline, et selle vabasse ringlusse lubamine liidus tekitaks kahju.

95 Kahju kindlaksmääramiseks on selle määruse artikli 3 lõige 2 ette nähtud, et objektiivselt tuleb uurida dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele liidu turul ning selle mõju liidu tootmisharule. Mis puudutab impordi mõju hindadele, siis on määruse artikli 3 lõikes 3 täpsustatud, et kontrollitakse, kas sellise impordi puhul on tegemist olulise hinna allalöömisega võrreldes liidu tootmisharu samasuguse toote hinnaga.

96 Olgu märgitud, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 196–205 leidis Üldkohus, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta määras kindlaks kahju, mis tekkis seotud töötleja poolt vaatlusaluse toote edasimüümisel, mitte vaatlusaluse toote hinna alusel, millega Schades müüs selle edasi oma esimestele sõltumatutele klientidele liidu turul, vaid arvestusliku CIF-hinna alusel liidu piiril, nagu selle kahju arvutamisel, mille põhjustas väikesteks rullideks töödeldud vaatlusaluse toote müük Schadese poolt samal turul.

97 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 199 järeldas Üldkohus 30. novembri 2011. aasta kohtuotsusest Transnational Company „Kazchrome“ ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu ja komisjon (T-107/08, EU:T:2011:704), et kahju ja selle võrdluspunkti kindlaksmääramisel, mille alusel tuli arvutada Hansoli toodete hinnad, mida tuleb võrrelda liidu tootmisharu hindadega, olid just ettevõtja ja tema klientide vahel läbi räägitud hinnad, mitte vaheetapi hinnad, nende klientide otsuste aluseks osta selle ettevõtja ja mitte liidu tootmisharu toodet. Üldkohus leidis, et edasimüügi korral konkureerib aga just vaatlusalune toode ise liidu tootmisharu samasuguse tootega ja tekitab sellele tootmisharule kahju. Üldkohus järeldas sellest vaidlustatud kohtuotsuse punktis 201, et Schadese vaatlusaluse toote edasimüügi puhul ei olnud „võrdluspunkt“ liidu piiril, vaid selle seotud töötleja sõltumatute klientide tasandil. Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 203, et komisjon tegi vea, kui võttis sõltumatutele klientidele edasimüümisega seotud kahju kindlaksmääramisel arvesse ekspordihinna, millest arvati maha müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum.

98 Selleks et hinnata, kas Üldkohus rikkus nendes hinnangutes õigusnormi, tuleb meenutada, et nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 58, on liidu institutsioonidel kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutlusõigus, mistõttu kohtulik kontroll sellise hinnangu üle peab piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, faktiliste asjaolude sisulist õigsust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel või võimu kuritarvitamise puudumist.

99 Kuna hindade allalöömise olemasolu uurimine on majanduslikult keerukas küsimus, mille jaoks alusmääruses ei ole kehtestatud mingit konkreetset meetodit, on komisjonil selles osas ulatuslik kaalutlusõigus. Sellest järeldub, et vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 58 viidatud kohtupraktikale on hindade allalöömise analüüsimisel alusmääruse artikli 2 lõikes 9 ette nähtud hinna arvutamise meetodi analoogia alusel kohaldamine võimalik, kui see meetod kuulub alusmääruses ette nähtud õiguslikku raamistikku ega vii ilmselgelt ekslikule tulemusele.

100 Sellega seoses tuleb hindade allalöömise olemasolu arvutamisel arvesse võtta kahte alusmäärusega kehtestatud konkreetset nõuet.

101 Esiteks on alusmääruse artikli 3 lõikes 2 nõutud, et selle arvutuse tegemisel uuritakse objektiivselt impordi mõju hindadele. See nõue ise eeldab, et hindu võrreldakse asjaomaste toodete turustamise samal tasandil. Nimelt saab üksnes sellel tingimusel esimesena impordi tegelikku mõju liidu tootmisharu samasuguse toote hindadele nõuetekohaselt arvesse võtta, teisena vaatlusaluse toote ja liidu tootmisharu samasuguse toote müüki pidada sama „võrdluspunkti“ omavaks, kolmandana vaatlusaluse toote müügihindu esimestele sõltumatutele klientidele hinna allalöömise arvutamisel objektiivselt arvesse võtta ja neljandana hindade võrdlus tasandil, kus toimub konkurents liidus, olla asjakohane.

102 Teiseks tuleneb alusmääruse artikli 1 lõikest 1 koostoimes artikli 3 lõikega 2, et kahju tuleb hinnata dumpingtoote „liidus vabasse ringlusse lubamisel“. Järelikult peab hindade allalöömise arvutamine toimuma põhimõtteliselt dumpinguhinnaga impordi tasandil.

103 Käesolevas asjas nähtub Üldkohtu järeldustest, et komisjon hindas vaatlusaluse toote hindade allalöömise olemasolu, võrreldes vaatlusaluse tootega samaväärseid tooteid turustavate Euroopa tootjate tehasehinda vaatlusaluse toote CIF-hinnaga liidu piiril. Viimati nimetatud hind vastab liidus vabasse ringlusse lubamise hinnale, st impordihinnale, vahetult pärast selle toote tollivormistust liidu piiril. Komisjon võrdles seega Euroopa tootja ja importija hindu vaatlusaluse toote turustamise algetapis.

104 Nagu komisjon õigesti väidab, rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta leidis, et selles arutluskäigus on tehtud ilmne hindamisviga. Nimelt oli selle eesmärk vastavalt alusmääruse artikli 3 lõike 2 nõuetele tagada, et hindu võrreldaks objektiivselt samas turustusetapis ja et see vastaks dumpingtoote puhul impordi tasandile.

105 Täpsemalt oli komisjonil lubatud selleks, et tagada hindade objektiivne võrdlus vaatlusaluse toote liidus esmakordse vabasse ringlusse lubamise tasandil, arvutada see CIF-hind liidu piiril, arvates hinnast, millega Schades vaatlusalust toodet sõltumatutele klientidele edasi müüs, maha müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum. Alusmääruse artikli 2 lõiget 9 kohaldati analoogia alusel nimelt ulatusliku kaalutlusõiguse raames, mis komisjonil on selle määruse artikli 3 lõike 2 rakendamisel, ning seda ei saa seega iseenesest pidada ilmset hindamisviga sisaldavaks.

106 Lisaks, vastupidi sellele, mida otsustas sisuliselt Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 201, ei vasta selle hinna arvessevõtmine, millega seotud töötleja toodet liidu turul esimest korda sõltumatule kliendile edasi müüb, mitte liidu tootmisharu samaväärse toote tehasest väljumise turustusetapile, vaid selle toote turustamise hilisemale etapile. Nimelt ei ole hind, millega seotud töötleja esimesele sõltumatule kliendile toote müüb, mitte impordihind, vaid edasimüügihind.

107 Sellest tuleneb, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 203, et komisjon otsustas vaatlusaluse toote edasimüügi puhul Schadese poolt sõltumatutele klientidele ekslikult maha arvata müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumi, et määrata kindlaks selle toote ekspordihind kahju kindlaksmääramisel.

108 Üldkohtu hinnang vaidlustatud kohtuotsuse punktis 204 komisjoni väidetava vea mõjule hindade allalöömise taseme kehtivusele vaidlusaluses määruses on seega samuti ekslik, ilma et oleks vaja võtta seisukohta küsimuses, kas see hinnang kujutab endast faktilist hinnangut, millele komisjon ei saanud oma apellatsioonkaebuses tugineda.

109 Sellest järeldub, et Üldkohus nõustus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 205 vääralt esimeses kohtuastmes esitatud viienda väite teise osaga.

110 Veel tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 208–212 leidis Üldkohus sisuliselt, et komisjoni poolt vaidlusaluses määruses aluseks võetud 9,4% hindade allalöömismarginaali arvutamine põhines samuti dumpingu arvutamisel tehtud müügi kaalumisel tehtud veal. Kuna ei saa välistada, et need vead mõjutavad komisjoni järeldust hindade allalöömise analüüsi ja liidu tootmisharule tekkinud kahju uurimise kohta, nõustus Üldkohus ka esimeses kohtuastmes esitatud viienda väite kolmanda osaga.

111 Ent nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 47–65, järeldas Üldkohus õigesti, et komisjon tegi vea, mis mõjutab müügi kaalumise usaldusväärsust dumpingu arvutamiseks. Lisaks ei ole vaidlust selles, et sama osakaalu kasutati hindade allalöömise arvutamiseks. Müügi osakaalu arvutamisel tehtud viga seab seega kahtluse alla komisjoni hinnangute usaldusväärsuse vaidlusaluses määruses kasutatud hindade allalöömismarginaali kohta.

112 Sellest järeldub, et vaatamata asjaolule, et – nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 98–107 – Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta tunnistas ebasobivaks komisjoni arvutusmeetodi, mida kasutati seotud töötleja poolt vaatlusaluse toote edasimüümisega põhjustatud kahju kindlaksmääramiseks, võis Üldkohus põhjendatult leida, et ei saa välistada, et komisjoni viga müügi osakaalu arvutamisel mõjutas hindade allalöömise analüüsi ja analüüsi dumpinguhinnaga impordi mõju kohta liidu tootmisharu samasugustele toodetele. Seega võis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 212 nõustuda esimeses kohtuastmes esitatud viienda väite kolmanda osaga. Seega tuleb kolmas väide tulemusetuna tagasi lükata.

113 Kõike eeltoodut arvestades võis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 213 järeldada, et vaidlusalune määrus tuleb Hansoli puudutavas osas tühistada.

114 Kõigist eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb apellatsioonkaebus rahuldamata jätta.

Vastuapellatsioonkaebus

115 ETPA esitab oma vastuapellatsioonkaebuse põhjendamiseks kaks väidet, mille kohaselt on rikutud alusmääruse artikli 2 lõiget 11 ja sama määruse artiklit 18, kui Üldkohus hindas ühelt poolt vaatlusaluste toodete sõltumatutele klientidele müügi ja teiselt poolt nende seotud töötlejatele väikesteks rullideks töötlemiseks müügi osakaalu.

Esimene väide

Poolte argumendid

116 ETPA on seisukohal, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 84–87, 92 ja 100–106, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 2 lõiget 11, kui ta arvutas dumpingumarginaali osakaalu alusel, võtmata arvesse asjaolu, et suurem osa müügist seotud töötlejatele kui see, mida komisjon arvesse võttis, oli ette nähtud edasimüügiks, mitte töötlemiseks.

117 ETPA leiab esimese võimalusena, et Üldkohus rikkus alusmääruse artikli 2 lõiget 11, kuna see säte ei sisalda ei nõuet ega teavet osakaalu arvutamise täpse meetodi kohta. Vaidlustatud kohtuotsuses on üksnes märgitud, et seda sätet on rikutud, täpsustamata konkreetseid asjaolusid või nõudeid, mida komisjon on väidetavalt rikkunud.

118 ETPA leiab teise võimalusena, et Üldkohtu hinnangus on rikutud õigusnormi, kuna alusmääruse artikli 2 lõige 11 ei kohusta osakaalu arvutamisel kohaldama meetodit, mida kasutatakse ekspordihinna arvutamiseks.

119 ETPA on seisukohal, et Schadese andmed olid tüüpilised üksnes ekspordihinna arvutamiseks seotud töötlejatele, kuid mitte selleks, et arvutada koostööst keeldunud seotud töötlejate müügimahud, mida ei olnud võimalik kontrollida. Alusmäärus ei kohusta komisjoni neid mahtusid arvutama, et kaalumine läbi viia. Üldkohus ei saanud asuda seisukohale, et need mahud kajastavad täpselt seotud töötlejate müügimahtusid.

120 Üldkohtu hinnangud, mille kohaselt ei kajasta komisjoni arvutused dumpingu tegelikku ulatust ning dumpingu ulatust võimaldaks paremini kajastada Schadese töötlemata suurte rullide müügiga sama protsendimäära omistamine kolme muu seotud töötleja müügi puhul, on faktiliselt ja õiguslikult põhjendamatud.

121 ETPA märgib faktilise aluse puudumise kohta, et kuna kahe seotud töötleja kohta, kes koostööd ei teinud, puudus igasugune kättesaadav teave ja kolmandat seotud töötlejat puudutavat teavet ei kontrollitud, ei saanud Üldkohus teada, mis täpselt kajastaks nende töötlejate müügimahtusid. Lisaks, kui sõltumatutele klientidele Schadese suurte rullide müüki, mis oli mahult kõige suurem, oleks kasutatud seotud töötlejate puhul, oleks see vähendanud dumpingumarginaali, suurendades kunstlikult suurte rullide müügi osa sõltumatutele klientidele.

122 ETPA leiab õigusliku aluse puudumise kohta, et kohtupraktikast ega alusmääruse artikli 2 lõike 11 sõnastusest ei nähtu, et kättesaadava kontrollitud teabe puudumisel takistaks ligikaudsel kaalumisel põhinev dumpingumarginaal seda dumpingumarginaali kajastamast dumpingu tegelikku ulatust.

123 Hansol leiab, et vastuapellatsioonkaebuse esimene väide tuleb ilmselge põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

124 Üldkohus meenutas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 74 ja 75 õigesti, et alusmääruse artikli 2 lõikes 11 on selleks, et teha kindlaks dumpingumarginaalide olemasolu uurimisperioodi jooksul, ette nähtud kaks meetodit, st esiteks nn sümmeetriline meetod, mis põhineb kaalutud keskmise normaalväärtuse võrdlemisel kõigi liitu suunatud ekspordi tehingute hindade kaalutud keskmisega või üksikute normaalväärtuste ja ekspordi üksikute hindade tehingupõhisel võrdlemisel, ning teiseks nn asümmeetriline meetod, mis põhineb kaalutud keskmise normaalväärtuse võrdlusel kõigi liitu suunatud ekspordi üksiktehingute hindadega.

125 Kuigi see säte ei näe ette meetodit, et arvutada esiteks vaatlusaluse toote otsese ja kaudse sõltumatutele klientidele müügi ning teiseks seotud töötlejatele väikesteks rullideks töötlemiseks müügi osakaal, nähtub selle sätte eesmärgist siiski, et olenemata sellest, milline meetod valitakse ja kuidas konkreetselt komisjon seda kohaldab, peab see võimaldama kajastada dumpingu tegelikku ulatust (vt selle kohta 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 54).

126 Ent nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 57–65, leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 84–87 õigesti, et komisjoni poolt käesolevas asjas valitud sümmeetrilise meetodi rakendamisel ei olnud tal õnnestunud usaldusväärselt kajastada kasutatud dumpingu tegelikku ulatust.

127 Seega, vastupidi ETPA väidetele märkis Üldkohus sõnaselgelt, millist alusmääruse artikli 2 lõike 11 nõuet komisjon vaidlusaluses määruses rikkus, see tähendab nõuet, mis vastab selle sätte eesmärgile tagada, et kasutatud meetod kajastaks kasutatava dumpingu tegelikku ulatust.

128 Seetõttu tuleb vastuapellatsioonkaebuse esimese väite raames esimese võimalusena esitatud etteheide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

129 Mis puudutab teise võimalusena esitatud etteheidet, et alusmääruse artikli 2 lõige 11 ei kohusta komisjoni kasutama osakaalu arvutamisel ekspordihinna arvutamiseks kasutatud meetodit, siis tuleb tõdeda, et see etteheide põhineb vaidlustatud kohtuotsuse vääral tõlgendusel.

130 Nimelt ei nähtu vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 83–87 kuidagi, et Üldkohus otsustas, et komisjon oleks pidanud dumpingumarginaalide osakaalu arvutamisel tuginema alusmääruse artikli 2 lõikele 9. Üldkohus leidis, et komisjoni kohaldatud dumpingumarginaalide kaalumine vaatlusaluse toote sõltumatutele klientidele müügi ja seotud töötlejatele müügi vahel ei kajastanud Hansoli kasutatud dumpingu tegelikku ulatust, nagu on nõutud alusmääruse artikli 2 lõikes 11.

131 Edasi, ETPA seab kahtluse alla vaidlustatud kohtuotsuse punktides 85 ja 86 Üldkohtu antud hinnangu, mille kohaselt otsustas komisjon kasutada Schadese andmeid, et arvutada dumpingumarginaal Hansoli-poolse müügi puhul kolmele muule seotud töötlejale, võtmata arvesse Schades Nordicut puudutavaid andmeid. Tuleb tõdeda, et need argumendid puudutavad faktilist hinnangut.

132 Ent ELTL artiklist 256 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust tuleneb, et ainult Üldkohus on pädev esiteks fakte tuvastama, välja arvatud juhul, kui tema tuvastatud sisuline ebaõigsus tuleneb temale esitatud toimikumaterjalidest, ja teiseks neid fakte hindama. Seega, kui tõendid, mille alusel Üldkohus on need faktid tuvastanud, on kogutud õiguspäraselt ning kui on järgitud õiguse üldpõhimõtteid ning tõendamiskoormist ja tõendite kogumist puudutavaid menetlusnorme, on üksnes Üldkohus pädev hindama talle esitatud tõendite tõenduslikku väärtust. See hinnang ei ole seega õigusküsimus, mida Euroopa Kohus saaks iseenesest kontrollida, välja arvatud juhul, kui fakte või tõendeid on moonutatud (2. juuni 2016. aasta kohtuotsus Photo USA Electronic Graphic *vs.* nõukogu, C-31/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:390, punktid 50 ja 51 ning seal viidatud kohtupraktika).

133 Kuna ETPA vaidlustab faktilise hinnangu, tuginemata faktiliste asjaolude moonutamisele, ei ole Euroopa Kohus pädev seda küsimust lahendama.

134 Lisaks, ETPA argumendid, mille kohaselt Üldkohus tegi vea, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 86 ja 87 leidis, et Schadese müügimahtude kasutamine kolme muu seotud töötleja müügi puhul kajastab täpsemalt Hansoli dumpingut, põhinevad vaidlustatud kohtuotsuse vääral tõlgendusel. Nimelt tõdes Üldkohus nendes punktides üksnes, et kuna komisjon ei võtnud arvesse asjaolu, et talle kättesaadavaks tehtud andmetest nähtub, et mitte ainult Schades, vaid ka üks

kolmest muust seotud töötlejast, nimelt Schades Nordic, müüs vaatlusaluseid tooteid edasi sõltumatutele klientidele, omistas komisjon liiga suure osakaalu müügile seotud töötlejatele väikesteks rullideks töötlemiseks, suurendades seeläbi Hansoli tegelikku dumpingut.

135 Lõpuks, osas, milles ETPA leiab, et kohtupraktika ega alusmääruse artikli 2 lõike 11 sõnastusega ei ole vastuolus see, kui leitakse, et ligikaudsel kaalumisel põhinev dumpingumarginaal takistaks kontrollitud teabe puudumisel seda dumpingumarginaali kajastamast dumpingu tegelikku ulatust. Piisab siiski, kui meenutada, et nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 47–65 ning punktidest 124 ja 125, oli komisjon kohustatud kontrollima Schedes Nordicu andmeid ja tagama, et tema arvutused kajastavad dumpingu tegelikku ulatust.

136 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb vastuapellatsioonkaebuse esimese väite raames teise võimalusena esitatud etteheide samuti põhjendamatuse tõttu tagasi lükata ja seega vastuapellatsioonkaebuse esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide

Poolte argumendid

137 ETPA leiab, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 86 ja 87 on rikutud õigusnormi. Alusmääruse artikli 18 kohaselt oli komisjonil lubatud arvutada erinevate müügikanalite osakaal parimate kättesaadavate andmete alusel. ETPA sõnul oli Hansol sellest teadlik, sest uurimise käigus tegi komisjon talle koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks. Kuna Hansol palus, et kolm seotud töötlejat ei täidaks dumpinguvastast küsimustikku, oleks ta pidanud teadma, et müügimahud määratakse kindlaks parimate kättesaadavate andmete põhjal.

138 Kuna komisjonil oli ulatuslik kaalutlusõigus selle kindlaksmääramisel, mis on igal üksikjuhtumil parimad kättesaadavad andmed, ja kuna Üldkohus ei asunud vaidlustatud kohtuotsuses seisukohale, et komisjon tegi asjaolude hindamisel ilmse vea, vaid otsustas, et Schadese müügiandmete kasutamine oleks Hansoli dumpingumarginaali täpsemalt kajastanud, ületas Üldkohus oma kontrolli piire ja asendas õigusvastaselt komisjoni seisukoha enda omaga.

139 Hansol leiab, et vastuapellatsioonkaebuse teine väide on ilmselgelt põhjendamatu.

Euroopa Kohtu hinnang

140 Alusmääruse artikli 18 lõike 1 kohaselt võib komisjon teha järeldusi kättesaadavate andmete põhjal, kui huvitatud isik ei tee koostööd või esitab ebaõiget või eksitavat teavet.

141 Käesolevas asjas ei ole vaidlust selles, et dumpinguvastase uurimise käigus palus Hansol, et muud seotud töötlejad peale Schadese vabastataks dumpinguvastastele küsimustikele vastamisest. Samuti ei ole vaidlustatud seda, et komisjon rahuldas selle taotluse, mistõttu ta piirdus seotud töötlejaid puudutavate teabenõuete puhul Schadest puudutavatega.

142 Sellist taotlust ei saa samastada koostööst keeldumisega alusmääruse artikli 18 lõike 1 tähenduses. Sellest järeldub, et vastupidi ETPA väidetele ei olnud see säte käesolevas asjas kohaldatav.

143 Asjaolu, et dumpinguvastasele küsimustikule vastas ainult Schades ja et teised seotud töötlejad olid küsimustikule vastamisest vabastatud, ei mõjuta komisjoni kohustust võtta dumpingu tegeliku ulatuse hindamisel arvesse asjakohaseid andmeid, millest ta sai haldusmenetluses teada. Nimelt, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktides 49–51, on komisjon alusmääruse eesmärki ja tal lasuvat hoolsuskohustust arvestades kohustatud neid andmeid arvesse võtma.

144 Seega väidab ETPA ekslikult, et Üldkohus ületas oma kontrolli piire ja asendas õigusvastaselt komisjoni seisukoha enda omaga, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 85 ja 86 leidis, et komisjon omistas müügile seotud töötlejatele väikesteks rullideks töötlemiseks liiga suure osakaalu ja suurendas seetõttu Hansoli tegelikku dumpingut. Nimelt, kuigi komisjon teadis, et osa vaatlusaluse toote müügist Schadesele müüdi töötlemata kujul edasi sõltumatutele klientidele ja et vähemalt üks muu seotud töötleja peale Schadese müüb samuti vaatlusaluse toote edasi, asus ta siiski seisukohale, et Hansoli kogu müük kolmele muule seotud töötlejale peale Schadese toimus väikesteks rullideks töötlemiseks.

145 Sellest järeldub, et vastuapellatsioonkaebuse teine väide tuleb samuti põhjendamatuse tõttu tagasi lükata ja seega vastuapellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

146 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab kohtukulude jaotuse Euroopa Kohus. Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

147 Kuna Hansol on apellatsioonkaebuses nõudnud kohtukulude väljamõistmist komisjonilt ja komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb apellatsioonkaebusega seotud kohtukulud komisjonilt välja mõista.

148 Kuna ETPA vastuapellatsioonkaebus jäeti rahuldamata ja Hansol on nõudnud kohtukulude väljamõistmist ETPA-lt, tuleb vastuapellatsioonkaebusega seotud kohtukulud viimaselt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

1. **Jätta apellatsioonkaebus ja vastuapellatsioonkaebus rahuldamata.**

2. **Mõista apellatsioonkaebusega seotud kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.**

3. **Mõista vastuapellatsioonkaebusega seotud kohtukulud välja European Thermal Paper Associationilt (ETPA).**

Allkirjad